

Վահան Տեր-Յան

Գիշեր է և լռություն...

Գիշեր է և լռություն,
Լռություն է իմ հոգում,
Ոչ անուրջ կա ապարդյուն,
Ոչ սեգ ըղձանք ու խոկում...

Ցուրտ է աշխարհն ու աղոտ.
Աշո՛ւն՝ անձրև՛ ու մշուշ,
Սևավոր են ու ցավոտ,
Ե՛վ մտածում, և՛ վերհուշ...

Դուրս եմ գալիս ես փողոց,
Շրջում անվերջ ու տրտում.
Բացված է մի թունոտ խոց,
Մի մութ շիրիմ իմ սրտում:

Մի՛ կանչեք ինձ, հույսի նոր
Խոսքերով ինձ մի՛ դյութեք,
Թող իմ կյանքը մենավոր
Պատե անանց մութ ու մեգ...

Համր է երկիրն ինձ համար,
Ե՛վ ցուրտ, և՛ լուռ, և՛ ունայն,
Հոգիս անհույս ու խավար,

Յատուկ Պոէմ

Սառը, որպես գերեզման...

Ոչ անուրջ կա ապարդյուն,
Ոչ սեպ. ըղձանք ու խոկում.
Գիշեր է և լռություն,
Լռություն է իմ հոգում...